

Búrkovo-slnečný Kazbek

Ležím na priči v izbe č. 2 a hľadím do splesniveného stropu. Sivé steny s jemným žlto-zeleným nádychom ostro kontrastujú s pestrými farbičkami našej skialpinistickej výstroje. Aj čokoládová snickerska, ktorú som tu pred chvíľou dojedol, mala nejakú zvláštnu pachuť. Veru, plesňológovia by si v chate Bethlemi pod Kazbekom prišli na svoje, možno by vydalo aj na dizertačku.

Ale nám to nevadí, skôr naopak – drsnejšie podmienky v bývalej meteostanici sú príjemnou zmenou oproti skomercializovanému pohodliu preplnených alpských chát. Tu je trochu väčšia divočina v starom sovietskom štýle, ktorá len zintenzivňuje naše kaukazské dobrodružstvo. Neprekáža nám, že v chate sa nekúri a že cez okno nám do spacákov občas zafúkne nejakú tú snehovú vločku. Hoci za 12 eur na noc by človek čakal, že aspoň latrina bude mať strechu. Ale nevadí – vďaka tomu sú aj rutinné záležitosti trochu zaujímavejšie. Hlavne v búrke, keď sa bojíte, že vás pri vyprázdňovaní vifonom upchatých čriev trafi blesk... Aj dnes večer sa zvonka ozýva trieštivý zvuk hromov z ďalšej prechádzajúcej búročky. Už ani nerátame koľkej za posledné dni, odkedy sme dorazili z Tbilisi. Počasie je v tomto regióne nestabilné, búrky prichádzajú často nečakane ráno, na obed, večer i v noci. Poliáci by o tom vedeli rozprávať, keď z nich včera začal iskríť Eliášov oheň

už okolo desiatej doobeda pár metrov pod vrcholom Kazbeku. V chate sme však v bezpečí, hoci hromozvod sme nikde nevideli. Niekde ale určite bude, inak by tu už asi nestála. Bezstarostne zatváram oči a naplno sa ponáram do temných tónov gotického metalu. Ach, aká to krásna hudba na dnešný búrkový večer!

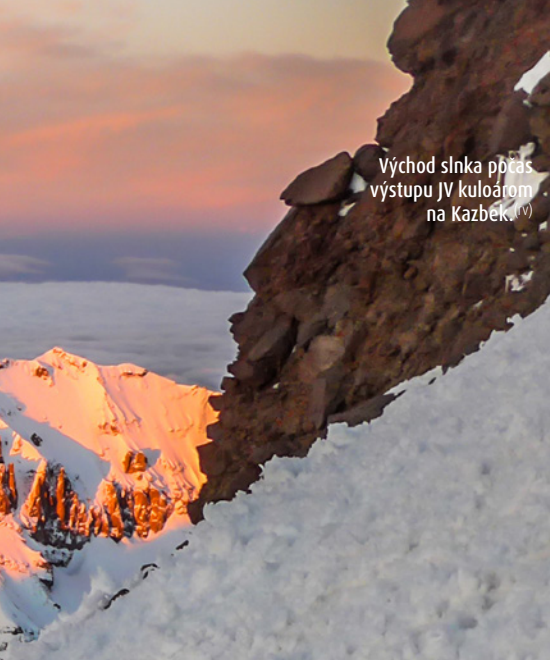
Ráno sa budíme do pocukrovaného slnečného rána napriek silne pesimistickej predpovedi počasia, ktorá na dnešné predpoludnie prorokovala 30 mm zrážok. Neváhame a milo prekvapení ihneď po raňajkách vyrážame na ladovec Gergeti. Júnové slniečko už pripieká a v okolitých stenách začínajú šuchotať splazíky z nového snehu. Pôvodný cieľ SV stenu Ortsveri preto operatívne meníme za bezpečnejší východný svah Elektrozink. Z improvizovanej túry sa nakoniec vyklúla pekná aklimatizačná prechádzka, ktorá nám hore-dole zabrala tri a pol hodiny. Už okolo obeda sme naspäť v Betleheme, takže zvyšok dňa môžeme oddychovať a dúfať, že zajtrajsia

Na firnových poliach SV steny Ortsveri.^(iv)

optimistická plechová predpoveď vyjde trochu presnejšie než tá dnešná pesimistická...

O druhej v noci sa izbou č. 2 začína rozliehať zvuk Robovho budíka. Vonku jasno, chladno, takmer bezvetrie. Známky dobrého počasia. Že by sme pri dnešnom pokuse o Kazbek mali predsa len šťastie a počko nám vydrží aspoň zrána? Za svetla mesiaca

Východ slnka počas výstupu JV kuloárom na Kazbek.^(v)

Miro pri zjazde Kazbeku v spodnej časti JV kuloára.^(v)

Gruzínska pohoda pred chatou Bethlemi.^(mp)

vyrážame po chrumkavom kaukazskom firne nahor JV kuloárom. Ten sa zdola nezdá byť až taký dlhý, no rýchlo zisťujeme, že zdanie klame. Najmä keď sa firnová kôra začína boriť a s pribúdajúcou výškou ubúda kyslík. Niežeby bol Kazbek nejaký výškový velikán, ale už aj tých päťtisíc trochu cítiť, keď človek nie je dobre aklimatizovaný. Po šiestich hodinách dosahujeme vrchol. Na jemné štiepanie v hlavičke a prichádzajúcu únavu dávajú rýchlo zabudnúť krásne výhľady. Kazbek je skutočne nádherný výhľadový kopec, pohľady ako z lietadla na všetky svetové strany – z východu na západ sa tiahne hradba divokých kaukazských štítov a ľadovcov, na juhu sa v mori bielych oblakov kúpe Gruzínsko, na severe sa rozprestierajú zelenajúce sa nížiny Ruska. Božský pohľad. Prometheus to tu nemusel mať až také zlé, keď ho sem v minulosti bohovia pripútali za to, že im ukradol oheň a dal ho ľuďom. Ktovie, prečo toľko frľal. Možno mu hore bola kosa, zvykne tu trochu pofukovať. Ale my dnes máme šťastie – je takmer bezvetrie. Akoby Príroda chcela odčiniť dažďe a búrky počas našich prvých dní na Kaukaze, potešila nás nielen počasím, ale aj kvalitným snežikom. Vďaka tomu je následný zjazd

JV kuloárom dole do Betlehemu už len čerešničkou na torte za dnešným vydareným doobedím...

Nasledujúci deň prináša znovu viac oblakov, a tak ráno váhame, či pokus o SV stenu Ortsveri o deň neodložíme. Predpoveď počasie je však neistá, takže sa rozhodneme využiť, čo nám ponúka dnešok. V striedavo oblačnom počasí vyrážame na starý známy ľadovec Gergeti. Ľadovcom nás sprevádzajú dvaja tunajší psíci, ktorí veselo pobejú okolo nás, šantiac medzi trhlinami a serakmi. Jeden z nich vraj kedysi dávno spadol do trhliny nižšie na ľadovci, odkiaľ ho v poslednej chvíli zachránili ľudia. Odtedy tento krásny havo pendľuje medzi chatou Bethlemi a kláštorom Sameba a teší sa spoločnosti ľudí. Občas sa ide prebehnúť vyššie na ľadovec, podobne ako dnes. Pod Ortsveri sa ľúčime s chlpatými kamošmi a naľahko stúpame nahor strmou firnovo-ľadovou stenou. Aklimatizovaní sme už dobre, frčíme rýchlo. Na vrchole nás na chvíľu zatvára biela tma, takže vyše hodinky čakáme, kým sa spravi okno. No čakanie sa oplátilo – odmenou za trpezlivosť je viditeľnosť a firnové orgie z vrcholu až dole na ľadovec. Do tretice pekný kopec a príjemný zjazd, číra

radosť z Existencie! Ale ako sa hovorí – všetkého veľa škodí. Aj vífonu so syrom a snickerskami, ktoré nám po piatich dňoch už idú riadne krkom. Ďalší deň preto balíme švestky a ideme sa poriadne najesť dole do Kazbegi, naplno si vychutnať všetky tie maličkosti, ktoré si človek v zhone bežného života „tam dole“ často ani neuvedomuje. Už teraz však vieme, že toto nebola naša posledná návšteva krásnych kaukazských hôr... ■

Za materiálnu podporu pre spríjemnenie života „tam hore“ ďakujeme:

Miro – Sportrisky.sk, K2, Scarpa, Marmot, Icebreaker a HK Jasná Liptovský Mikuláš.

Robo – Adidas.

Lyžiarske resumé

Elektrozink (4278 m) V svahom

Kazbek (5047 m) JV kuloárom

Ortsveri (V vrchol, 4258 m) SV stenou

Užitočné informácie

Preprava z Tbilisi do dediny Kazbegi (resp. po novom Stepantsminda) lacno a rýchlo tzv. maršrutkou za 10 GEL na osobu (1 EUR = cca 2,5 GEL).

Ubytovanie v Kazbegi vychádza na private cca 20 GEL na noc na osobu (40 GEL s polpenziou), bez problémov sa dá dohodnúť operatívne na mieste po príchode do dediny.

V Kazbegi si možno zapožičať alebo dokúpiť prakticky všetko potrebné na pobyt v kopcoch (vrátane mapy, plynových bômb či chýbajúceho horolezeckého materiálu).

Ku kláštoru Sameba premávajú terénne taxíky (cca 50 GEL za auto), vyvezením sa dá ušetriť 400 výškových metrov a cca 1,5 h nezáživnej chôdze s ťažkou sviňou na chrbte.

Chata Bethlemi je otvorená väčšiu časť roka, ale pre istotu si to overte v Kazbegi v záchranárskej centrále.

Ubytovanie na chate Bethlemi vychádza na 25 GEL na noc (v top sezóne 35 GEL), stravu, plyn a spacák treba mať vlastný (v prípade núdze existuje možnosť dokúpiť/zapožičať plyn a stravu aj priamo na chate, ale relatívne drahé), platí sa aj za stan umiestnený v blízkosti chaty (10 GEL na noc).

Viac fotiek a informácií z nášho kaukazského dobrodružstva môžete nájsť na stránke miropeto.sk.